

CUVÂNT ÎNAINTE

Lucrarea **Procesul legislativ** abordează o temă actuală a societăților democratice privitoare la competențele și procedurile forurilor legislative în procesul adopțării legilor, influența legislației în viața economică a României, impactul evenimentelor legislative asupra stabilității normelor juridice, precum și raporturile dintre Constituție, legile interne și dreptul european.

Demersul științific al autorului, el însuși un foarte bun cunoscător și practician al dreptului public, are un pronunțat caracter de documentare, rezultatele cercetării întreprinse fiind deosebit de utile nu doar juriștilor, ci și celor interesați de buna funcționare a instituțiilor fundamentale ale statului. Îmbinarea elementelor doctrinare ale lucrării cu cele de ordin documentar și statistic are ca efect realizarea acestei lucrări de interes major în domeniul dreptului constituțional în general și al dreptului parlamentar, în mod special. În aceeași direcție de cercetare științifică aplicativă utilizată și în lucrarea precedentă, intitulată *Modalitățile controlului parlamentar*, apărută la Editura Universul Juridic, București, 2014, autorul investighează în această nouă lucrare, **Procesul legislativ**, activitatea practică a instituției Parlamentului, cu privire specială asupra funcției legislative a autorității legiuitoare și a rezultatelor sale concrete în interpretarea și aplicarea legilor.

Cercetarea este susținută de o structură rațională bine gândită a materiei analizate, care permite ca toate ideile din conținutul său să fie expuse într-o manieră sistematizată și coerentă. Studiul cuprinde cinci capitole care se derulează într-o succesiune logică, de la general la particular, de la concepte de bază la aspecte practice, ilustrând dinamica procesului legislativ, în care se reflectă modificările și completările legilor în vigoare.

Capitolul I se referă la problematica organizării și funcționării Parlamentului României, începând cu constituirea Camerei Deputaților și Senatului, organele lor de lucru, structura politică a celor două Camere, actele Parlamentului, precum și conținutul funcției legislative din perspectiva statutului constituțional al Parlamentului de autoritate reprezentativă supremă și unică autoritate legiuitoare. Este valorificată literatura de specialitate în domeniu, subliniindu-se conținutul funcțiilor Parlamentului în sfera căroră un rol precumpănitor revine funcției de legiferare.

Actele Parlamentului sunt clasificate în trei categorii: acte juridice, acte politice și acte izvorâte din calitatea României de stat membru al Uniunii Europene. Pentru fiecare caz în parte sunt prezentate atât opinii doctrinare, cât și elemente de practică parlamentară. Cu titlu de exemplu, amintim aici că autorul subliniază faptul că, dincolo de prevederile art. 67 din Constituția României, republicată, care dispun că Parlamentul, respectiv Camera Deputaților și Senatul, adoptă legi, hotărâri și moțiuni, practica parlamentară a demonstrat că forul legiuitor își poate exprima voința sa politică prin adoptarea unei diversități de acte politice (mesaje, apeluri, declarații, rezoluții etc.) cu

scopul de a se reprezenta interesele naționale de către Parlament, în plan politic, atribut conferit prin art. 61 alin. (1) din Constituția României, republicată.

Ca element de noutate, având în vedere specificul actelor rezultate din calitatea României de stat membru al Uniunii Europene, autorul a considerat că se impune o privire aparte asupra acestor categorii de acte ale Parlamentului, chiar dacă, din punct vedere formal, procedura adoptării acestora se finalizează prin adoptarea unei hotărâri de către una dintre cele două Camere sau a Parlamentului în ansamblul său. Este prezentată, astfel, recenta modificare a Regulamentului Camerei Deputaților în sensul introducerii unui capitol distinct referitor la controlul parlamentar asupra procesului decizional la nivelul Uniunii Europene, prin care se prevăd formele în care Camera Deputaților exercită atribuțiile constituționale privind controlul parlamentar asupra procesului decizional la nivelul Uniunii Europene, conform art. 111, 112 și art. 148 alin. (4) și (5) din Constituția României, republicată, art. 10 și art. 12 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), Protocolului nr. 1 și Protocolului nr. 2 anexate TUE și Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), precum și Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene.

Capitolul II este dedicat procedurilor legislative și detaliază etapele procedurii legislative ordinare, pe de o parte, precum și, pe de altă parte, derogările constituționale și regulamentare de la procedura legislativă ordinară, respectiv procedura de adoptare a legilor constituționale, procedura de urgență, procedura delegării legislative și procedura adoptării legilor în ședința comună a celor două Camere parlamentare. Remarcăm faptul că lucrarea prezintă și elemente din jurisprudența Curții Constituționale a României, relevante pentru materia abordată, care conturează aspectele particulare privind delegarea legislativă sau angajarea răspunderii Guvernului asupra unui proiect de lege, în temeiul prevederilor art. 114 alin. (1) din Constituția României, republicată.

Capitolul III al lucrării reliefează raporturile dintre Constituție, legi și dreptul Uniunii Europene, o problematică extrem de importantă și delicată, din perspectiva căreia au fost formulate mai multe opinii în doctrina de specialitate. Această temă este de natură interdisciplinară și presupune cunoașterea principiilor și mecanismelor dreptului Uniunii Europene și a dreptului național, precum și a relațiilor juridice dintre aceste două ordini de drept. În acest context, prezenta cercetare identifică izvoarele dreptului Uniunii Europene, rolul statelor membre în implementarea acestuia în ordinele juridice naționale, modalitățile de aplicare, corelațiile dintre Constituție, legi și dreptul Uniunii Europene, punându-se un accent deosebit pe jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și pe modul în care este receptată această jurisprudență în România.

Se subliniază, astfel, principiul cooperării loiale, obligație ce revine statelor membre ale Uniunii Europene în temeiul art. 5 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, devenit art. 10 CE în urma renumerotării prin Tratatul de la Amsterdam, în prezent art. 4 alin. (3) din Tratatul privind instituirea Uniunii Europene, obligație conturată și prin jurisprudența Curții Europene de Justiție. Autorul relevă faptul că, pentru a fundamenta obligația statelor membre de a sancționa încălcarea dreptului

europăean, Curtea a subliniat că, în cazul în care o reglementare europeană nu cuprinde nicio dispoziție specifică prevăzând o sancțiune pentru încălcarea sa ori trimitere, sub acest aspect, la dispozițiile legislative, de reglementare și administrative naționale, art. 5 din Tratatul CEE impune statelor membre să ia toate măsurile proprii pentru a garanta conținutul și eficacitatea dreptului european. În acest scop, statele membre, în timp ce păstrează o putere discreționară în privința alegerii sancțiunilor, trebuie să vegheze în special ca nerespectarea dreptului european să fie sancționată în condiții de fond și de procedură care să fie asemănătoare celor aplicabile încălcărilor dreptului național de o natură și de o importanță similare și care, în orice situație, trebuie să confere sancțiunii un caracter efectiv și proporțional.

În Capitolul IV sunt evidențiate legile din anii 1990 care au marcat trecerea României de la economia planificată, centralizată, la economia de piață și, în mod corelativ, sunt prezentate noile structuri instituționale ale regimului juridic al economiei de piață. Obiectivele esențiale, specifice acestui tip de tranziție, au fost instituirea structurilor democratice și ale economiei de piață, prin inițierea și derularea proceselor de reconstrucție legislativă și instituțională, având drept scop final dezvoltarea premiselor exercitării drepturilor și libertăților economice ale cetățeanului, asociate cu creșterea prosperității individuale și naționale, respectarea legii, menținerea ordinii și păcii sociale.

Analiza se referă la evoluția legislativă în domeniu, atât în ceea ce privește Constituția, cât și în ceea ce privește legile infraconstituționale. Totodată, sunt prezentate și aspecte practice ale armonizării legislației naționale cu legislația europeană, cu accent asupra Strategiei Europa 2020 la nivelul Uniunii Europene, care se referă la realizarea unei convergențe generale către scopul declarat al obținerii unei creșteri economice inteligente, durabile și favorabile incluziunii. Cu privire la țara noastră sunt evidențiate concluziile Raportului de țară, care trasează o serie de provocări în materie de politică, rezultate în urma analizei dezechilibrelor macroeconomice. Se arată că există, în continuare, riscuri la adresa menținerii politicii bugetare și a stabilității sectorului financiar, însă acestea pot fi atenuate prin punerea în aplicare pe deplin a acordurilor convenite în cadrul programului pentru balanța de plăți. Se conchide în sensul că principalele provocări se referă la: accelerarea ritmului reformelor structurale în vederea îmbunătățirii competitivității și extinderii creșterii economice; dezvoltarea capacităților de cercetare publice în scopul dezvoltării unor noi surse de creștere prin cercetare și inovare pe termen mediu; utilizarea optimă a fondurilor structurale ale Uniunii Europene în vederea creșterii investițiilor, a inovării și a ocupării forței de muncă.

În ultimul capitol al cărții autorul realizează, cu titlu de noutate în cercetarea juridică de după anii 1990, analiza impactului evenimentelor legislative asupra stabilității, coerenței și predictibilității legilor, prin utilizarea site-ului Consiliului Legislativ ca sursă de informație. În acest capitol au fost abordate cele mai importante legi din perioada de început a democrației românești, în special în sfera activității economice, care au avut relevanță în instituirea economiei de piață. În acest context, au fost analizate în dinamica lor, modificările și completările multiple ale următo-

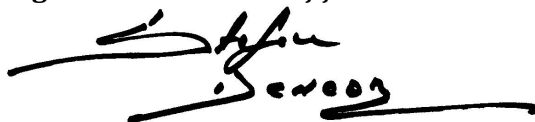
relor acte normative: Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, cu modificările ulterioare; Legea nr. 26/1990 privind Registrul Comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare; Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare; Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, autorul constată prin investigațiile efectuate lipsa actelor normative republicate, care ar facilita accesul mai direct la legislație al practicienilor dreptului și al justițiabililor. Se avansează însă ideea că activitatea de republicare este îngreunată de multitudinea modificărilor și completărilor legislative, care sunt operate, în principal, pe calea ordonanțelor și a ordonanțelor de urgență, ceea ce face ca, întrucât Guvernul a ajuns să legifereze primar, pe calea delegării legislative, mai mult decât Parlamentul, unica autoritate legiuitoare a țării, potrivit Constituției, numeroase acte normative să nu poată fi republicate din cauză că ordonanțele modificatoare nu au fost, la rândul lor, aprobate de Parlament. Pentru realizarea în condiții optime a republicărilor actelor normative, autorul face o propunere *de lege ferenda* privind instituirea câte unei structuri distincte la nivelul Parlamentului, Consiliului Legislativ și Guvernului României, care să se ocupe exclusiv de întocmirea formelor republicabile ale actelor normative, de semnalarea și discutarea tuturor problemelor sesizate cu această ocazie, de înaintarea către inițiator a avizelor Consiliului Legislativ, precum și cu soluționarea aspectelor semnalate prin promovarea de către inițiatorii legislativi a unor proiecte normative care să soluționeze problemele constatate.

Tratarea acestor aspecte practice a implicat o activitate laborioasă de documentare și raționalizare a informației specifice pentru structurarea materialului teoretic, practic și statistic. Întreg acest demers reprezintă un plus de valoare pe care îl oferă lucrarea celor interesați de incidența legiferării asupra cadrului legislativ și instituțional al desfășurării regulilor economiei de piață, a proceselor economico-sociale în perioada de tranziție pe care a parcurs-o România.

Prin conținutul său, dar și prin maniera clară de prezentare a întregului material documentar și a analizei statistice a acestuia, lucrarea de față constituie un suport teoretic și analitic deosebit de util pentru toți cei care manifestă interes față de cunoașterea modului în care sunt inițiate și aprobate legile, modificările și completările acestora, precum și impactul lor asupra stabilității și predictibilității sistemului legislativ din România.

Prof. univ. dr. Ștefan DEACONU
Președinte Curtea de Arbitraj Comercial Internațional
de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României

Capitolul I

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

Parlamentul este adunarea deliberativă a unei națiuni care slujește întregii societăți. Este locul unde binele general trebuie să conducă, nu interesele de grup sau prejudecățile.

Edmund Burke

1. Constituirea Camerei Deputaților și Senatului

Potrivit art. 61 din Constituția României, republicată, Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării. Camera Deputaților și Senatul alcătuiesc Parlamentul României. Cele două Camere sunt desemnate prin vot universal, egal, direct, secret și liber exprimat, potrivit legii electorale¹. Atât Camera Deputaților, cât și Senatul sunt alese pentru un mandat de 4 ani, care se prelungește de drept în stare de mobilizare, de război, de asediu sau de urgență, până la încetarea acestora².

Parlamentul nou ales se întrunește, la convocarea Președintelui României, în cel mult 20 de zile de la alegeri³.

Până la alegerea Biroului permanent lucrările Camerei Deputaților sunt conduse de cel mai în vârstă deputat, în calitate de președinte de vârstă, asistat de cei mai tineri 4 deputați, în calitate de secretari⁴, în timp ce lucrările plenului Senatului sunt conduse de cel mai în vârstă senator, în calitate de președinte decan de vârstă, asistat de cei mai tineri 4 senatori, în calitate de secretari asistenți. În situația în care 2 sau mai mulți senatori au aceeași dată de naștere, desemnarea se face în ordinea alfabetică a numelui⁵.

Pentru validarea mandatelor Camera Deputaților alege în prima sa ședință o comisie compusă din 30 de deputați, care să reflecte configurația politică a Camerei

¹ Art. 62 alin. (1) din Constituția României, republicată. Facem precizarea că legea electorală în vigoare este Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 24 iulie 2015.

² Art. 63 alin. (1) din Constituția României, republicată.

³ Art. 63 alin. (3) din Constituția României, republicată.

⁴ Art. 2 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 18 ianuarie 2016.

⁵ Art. 4 alin. (2) din Regulamentul Senatului, republicat, cu modificările și completările ulterioare în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 29 februarie 2016.

Deputaților, așa cum aceasta rezultă din constituirea grupurilor parlamentare. Comisia de validare funcționează pe întreaga durată a mandatului Camerei Deputaților¹.

Pentru validarea mandatelor Senatul alege, în prima sa ședință, o comisie compusă din 15 senatori². Numărul senatorilor care sunt propuși în comisia de validare de fiecare partid, organizație a cetățenilor aparținând minorităților naționale, alianță politică sau alianță electorală trebuie să reflecte configurația politică a Senatului rezultată din alegeri și se stabilește prin negocieri realizate de reprezentanții acestora³.

Partidele, organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale, alianțele politice sau alianțele electorale fac propuneri nominale în limita numărului stabilit. Propunerile nominale se transmit secretarilor asistenți. Președintele decan de vârstă prezintă aceste propuneri plenului Senatului în ordinea numărului de senatori ai fiecărui partid, fiecărei organizații a cetățenilor aparținând minorităților naționale, fiecărei alianțe politice sau alianțe electorale. Senatul hotărăște asupra propunerilor cu votul majorității senatorilor prezenți. Nu pot să facă parte din comisia de validare senatorii împotriva cărora au fost înregistrate, la Senat, sesizări motivate de invalidare a mandatului, anterior constituirii comisiei⁴.

Numărul deputaților care vor fi desemnați în Comisia de validare de către fiecare grup parlamentar se stabilește în funcție de proporția membrilor săi în numărul total al deputaților⁵.

Propunerile pentru stabilirea numărului de deputați care revine fiecărui grup parlamentar se fac de către liderii acestor grupuri și se transmit secretarilor Camerei Deputaților⁶.

Președintele de vârstă prezintă Camerei aceste propuneri în ordinea descrescătoare a numărului membrilor grupurilor parlamentare, iar plenul Camerei Deputaților hotărăște asupra lor cu votul majorității deputaților prezenți. Propunerile pentru componența nominală a Comisiei de validare se fac de către grupurile parlamentare, în limita numărului de locuri aprobat. Componența Comisiei de validare este aprobată cu votul majorității deputaților prezenți⁷.

La Camera Deputaților, Comisia de validare își alege un președinte, un vicepreședinte și un secretar, care alcătuiesc biroul comisiei, și se organizează în 9 grupe de lucru, compuse din câte 3 membri⁸.

La Senat, Comisia de validare își începe de îndată activitatea, alegându-și un președinte și 2 vicepreședinți, care alcătuiesc biroul comisiei, și se organizează în 4 grupe de lucru cuprinzând fiecare câte 3 membri. Alegerea acestora se face prin votul

¹ Art. 3 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat.

² Art. 5 alin. (1) din Regulamentul Senatului, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

³ Art. 5 alin. (2) din Regulamentul Senatului, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

⁴ Art. 5 alin. (3), (4) și (5) din Regulamentul Senatului, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

⁵ Art. 4 alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat.

⁶ Art. 4 alin. (2) din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat.

⁷ Art. 4 alin. (3), (4) și (5) din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat.

⁸ Art. 5 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat.

deschis al membrilor comisiei. Desemnarea președintelui și a vicepreședinților se face prin negociere, potrivit configurației politice rezultate din alegeri¹.

Camera Deputaților se întrunește în ședință, de drept, în a 5-a zi de la constituirea Comisiei de validare, pentru dezbaterea raportului acesteia². Raportul este aprobat de către Comisia de validare cu votul majorității membrilor săi³. Raportul Comisiei de validare se prezintă de către președintele ei plenului Camerei Deputaților⁴.

Validarea sau invalidarea mandatelor de deputat se face cu votul majorității deputaților prezenți⁵.

La Senat, în cel mult 5 zile de la constituire, Comisia de validare întocmește un raport în care nominalizează senatorii pentru care propune validarea sau invalidarea mandatelor, cu motivarea propunerilor de invalidare⁶. Raportul este aprobat de Comisia de validare cu votul majorității membrilor acesteia. Opiniile diferite se consemnează și fac parte din raport⁷. Senatul se întrunește, de drept, în a 5-a zi de la constituirea Comisiei de validare, pentru dezbaterea raportului prezentat de președintele acesteia. Senatul hotărăște prin vot asupra listei cuprinzând numele și prenumele senatorilor propuși pentru validarea alegerii, ordonați pe circumscripții electorale. Senatul dezbate și hotărăște prin vot cu privire la fiecare senator propus pentru invalidare⁸. Hotărârea privind validarea sau invalidarea alegerii senatorilor se adoptă cu votul majorității senatorilor prezenți⁹.

Camera Deputaților este legal constituită după validarea a două treimi din mandatele de deputați și după depunerea jurământului de către aceștia. Deputații care refuză depunerea jurământului sunt considerați invalidați. Refuzul depunerii jurământului se constată de către președintele de ședință¹⁰. Senatul este legal constituit după validarea mandatelor a trei pătrimi din numărul total de senatori. Validarea mandatului de senator presupune validarea alegerii senatorului, precum și depunerea jurământului de către acesta¹¹.

Camera Deputaților și Senatul sunt organizate și funcționează în conformitate cu propriile regulamente¹². Structurile interne ale acestora sunt: Biroul permanent, grupurile parlamentare și comisiile parlamentare.

¹ Art. 6 alin. (1) și (2) din Regulamentul Senatului, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

² Art. 9 alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat.

³ Art. 8 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat.

⁴ Art. 9 alin. (2) din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat.

⁵ Art. 10 alin. (2) din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat.

⁶ Art. 9 din Regulamentul Senatului, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

⁷ Art. 10 din Regulamentul Senatului, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

⁸ Art. 11, respectiv art. 12 alin. (1) și (2) din Regulamentul Senatului, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

⁹ Art. 12 alin. (3) din Regulamentul Senatului, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

¹⁰ Art. 11 alin. (1) și (2) din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat.

¹¹ Art. 14 alin. (1) și (2) din Regulamentul Senatului, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

¹² Art. 64 alin. (1) din Constituția României, republicată.

2. Organizarea Parlamentului

Potrivit art. 64 din Constituția României, republicată, fiecare Cameră își alege un birou permanent, precum și președinții, respectiv președintele Camerei Deputaților și președintele Senatului, care se aleg pe durata mandatului Camerelor. Deputații și senatorii se pot organiza în grupuri parlamentare, potrivit regulamentului fiecărei Camere. Fiecare Cameră își constituie comisii permanente și poate institui comisii de anchetă sau alte comisii speciale. Camerele își pot constitui comisii comune. Birourile permanente și comisiile parlamentare se alcătuiesc potrivit configurației politice a fiecărei Camere¹.

2.1. Biroul permanent

Birourile permanente sunt organe interne de conducere ale corpurilor legiuitoare².

Atât Biroul permanent al Camerei Deputaților, cât și cel al Senatului sunt compuse din: președinte, care este președintele Camerei Deputaților, respectiv al Senatului, 4 vicepreședinți, 4 secretari și 4 chestori. Atribuțiile acestora sunt reglementate de regulamentele celor două Camere ale Parlamentului. Membrii birourilor permanente pot fi revocați înainte de expirarea mandatului³ și, cu excepția președintelui, care este ales pe durata mandatului Camerei din care face parte, ceilalți membri ai Biroului permanent sunt aleși la începutul fiecărei sesiuni.

Repartizarea funcțiilor din Biroul permanent al Camerei Deputaților pe fiecare grup parlamentar se realizează în urma negocierilor dintre liderii grupurilor parlamentare, respectându-se configurația politică a Camerei Deputaților, și se aprobă de către plenul Camerei Deputaților cu votul majorității deputaților prezenți. Calitatea de președinte al Camerei Deputaților sau cea de membru al Biroului permanent încetează în urma demisiei, a revocării sau a pierderii calității de deputat⁴.

La Senat, apartenența politică a membrilor Biroului permanent, în care se include și președintele Senatului, trebuie să reflecte configurația politică a Senatului rezultată din alegeri, cu menționarea principiului consacrat de art. 16 alin. (3) teza a doua din Constituția României, republicată⁵, și anume: „Statul român garantează egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru ocuparea acestor funcții și demnități”. Propunerile nominale pentru funcțiile de vicepreședinte, secretar și chestor repartizate se anunță în plenul Senatului de către liderii grupurilor parlamentare

¹ Art. 64 alin. (2), (3), (4) și (5) din Constituția României, republicată.

² C. Ionescu, *Tratat de drept constituțional contemporan*, ed. a 2-a, Ed. C.H. Beck, București, 2008, p. 719.

³ Art. 64 alin. (2) din Constituția României, republicată, art. 21 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, și art. 23 din Regulamentul Senatului, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

⁴ Art. 21 alin. (3) și (4) din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat.

⁵ Art. 23 alin. (3) din Regulamentul Senatului, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

respective. Lista candidaților propuși pentru funcțiile din Biroul permanent se supune în întregime votului Senatului și se aprobă cu votul majorității senatorilor prezenți¹.

Calitatea de președinte al Senatului, de vicepreședinte, secretar sau chestor încetează, înainte de expirarea mandatului, ca urmare a pierderii calității de senator, a demisiei din funcție sau a revocării².

Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, reglementează la art. 32 alin. (1) atribuțiile Biroului permanent, astfel³:

- a) propune Camerei data începerii și data încheierii sesiunilor parlamentare;
- b) solicită președintelui Camerei convocarea unei sesiuni extraordinare;
- c) supune aprobării Camerei Deputaților regulamentul acesteia, precum și propunerile de modificare;
- d) prezintă Camerei Deputaților spre aprobare proiectul de buget al acesteia și contul de încheiere a exercițiului bugetar. Proiectul de buget se distribuie atât în format electronic, cât și tipărit împreună cu nota de fundamentare și anexele acestuia, la casele deputaților, cu cel puțin 7 zile înainte de data supunerii spre aprobare plenului Camerei;
- e) pregătește și asigură desfășurarea în bune condiții a lucrărilor Camerei Deputaților;
- f) primește sub formă electronică și asigură difuzarea pe site-ul Camerei Deputaților a proiectelor de legi, propunerilor legislative, proiectelor de hotărâri ale Camerei Deputaților, amendamentelor primite de la Guvern și rapoartelor comisiilor parlamentare, în ordinea depunerii acestora la Secretariatul general al Camerei Deputaților;
- g) hotărăște, în cazul inițiativelor legislative, reținerea lor spre dezbateră și adoptare ca primă Cameră sesizată sau trimiterea la Senat a celor pentru care Camera Deputaților este Cameră decizională;
- h) difuzează la casele deputaților programul de lucru, ordinea de zi, informarea cu privire la inițiativele legislative înregistrate la Biroul permanent al Camerei Deputaților, proiectele de hotărâri ale Camerei Deputaților, legile adoptate cu privire la care deputații pot sesiza Curtea Constituțională, precum și alte documente care nu sunt menționate la lit. f);
- i) întocmește proiectul ordinii de zi a ședințelor Camerei Deputaților și al programului de lucru al acesteia, pe care le transmite Comitetului liderilor grupurilor parlamentare spre dezbateră și aprobare;
- j) rezolvă orice sesizare privind situația de incompatibilitate, vacantare, blocaj, obstrucționare sau comportament abuziv din partea biroului comisiei sau a unui grup de deputați al unei comisii permanente, nerezolvată de comisia respectivă;

¹ Art. 27 alin. (3) din Regulamentul Senatului, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

² Art. 29 din Regulamentul Senatului, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

³ Art. 32 alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat.

- k) îndeplinește atribuțiile care îi revin în privința examinării parlamentare a proiectelor de acte legislative și a proiectelor de acte fără caracter legislativ ale Uniunii Europene, precum și a altor documente din domeniul afacerilor europene, potrivit regulamentului;
- l) organizează relațiile Camerei cu parlamentele altor state și cu organizațiile parlamentare pe baza consultării, în funcție de natura acțiunilor avute în vedere, a Comitetului director al Grupului Român al Uniunii Interparlamentare, a grupurilor parlamentare, a Comisiei de politică externă și a altor comisii permanente, informând Camera Deputaților asupra măsurilor stabilite, inclusiv cu privire la componența nominală a delegațiilor;
- m) supune spre aprobare Camerei Deputaților componența delegațiilor permanente la organizațiile parlamentare mondiale sau regionale, pe baza consultării grupurilor parlamentare și cu respectarea configurației politice a Camerei;
- n) avizează și supune aprobării plenului Camerei Deputaților structura organizatorică și statul de funcții ale serviciilor Camerei Deputaților;
- o) aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a serviciilor Camerei Deputaților;
- p) adoptă, cu respectarea prevederilor legale și regulamentare, decizii privind activitatea sa, activitatea deputaților și a personalului Camerei; deciziile Biroului permanent se publică pe site-ul Camerei Deputaților, cu excepția celor care cuprind informații clasificate;
- q) conduce și controlează serviciile Camerei Deputaților;
- r) aprobă Regulamentul privind paza și accesul persoanelor în sediul Camerei Deputaților;
- s) propune Camerei Deputaților numirea secretarului general și a 2 secretari generali adjuncți;
- t) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de regulament, alte dispoziții legale sau însărcinări date de Camera Deputaților.

Potrivit art. 36 alin. (1) din Regulamentul Senatului, republicat, Biroul permanent al Senatului are următoarele atribuții¹:

- a) propune datele de începere și de terminare ale fiecărei sesiuni a Senatului, cu respectarea art. 66 alin. (1) din Constituția României, republicată;
- b) cere președintelui Senatului convocarea în sesiune extraordinară, conform art. 66 alin. (2) din Constituția României, republicată;
- c) propune înscrierea pe ordinea de zi a aprobării Regulamentului Senatului sau a modificărilor acestuia;
- d) pregătește și asigură desfășurarea în bune condiții a lucrărilor Senatului;
- e) primește proiectele de legi sau propunerile legislative și decide:

¹ Art. 36 alin. (1) din Regulamentul Senatului, republicat, cu modificările și completările ulterioare.